Dosarul nr. 4r-3784/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-25058069-02-4r-24092025 Judecător Elena UNGUREANU

D E C I Z I E
în numele Legii

08 iulie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de administratorul SRL „Carsanir", Gheorghi CARAGHEAUR împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1917/2025 din 01 august 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025, adoptată în privința lui **SRL „Carsanir"** în temeiul art.234 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 29.04.2025 până la 01.08.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 24.09.2025 până la 08.07.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 23.04.2025, administratorul SRL „Carsanir" a înaintat contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025 și a deciziei de sancționare din aceiași dată, prin care SRL „Carsanir" a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.234 Cod contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 290 unități convenționale.

În motivarea contestației a invocat contestatarul că, nu este de acord cu procesul-verbal contestat din motiv că la data de 14.02.2025 existau deja 5 contravenții în baza art.234 Cod contravențional comise de către SRL„Carsanir". Astfel există pluralitate de contravenții , odată ce aceleiași persoană săvârșește 2 sau mai multe contravenții, înainte de a fi sancționată pentru vreuna din ele, iar prescripția răspunderii contravenționale nu a expirat. A indicat că potrivit art.44 Cod contravențional: „ dacă persoana este declarată vinovată de săvârșirea a doua sau mai multe contravenții , se aplică sancțiune pentru fiecare

contravenție în parte , stabilindu-se definitiv sancțiunea pentru concurs de contravenții prin absorbția sancțiunii mai ușoare de sancțiunea mai gravă ori prin cumulul sancțiunilor aplicate în limitele stabilite de articolul care prevede sancțiunea mai gravă". A considerat, că în astfel de circumstanțe agentul constatator urma să constate o pluralitate de contravenții și să emită un singur proces-verbal cu privire la contravenție și o singură decizie de sancționare asupra tuturor contravențiilor. Astfel, a notat că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI05 825529 din 03.04.2025 ca fiind nul, din motiv că nu au fost respectate normele imperative ale art.44 și 444 Cod contravențional.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1917/2025 din 01 august 2025,* a fost respinsă ca neîntemeiată contestația înaintată de către SRL „Carsanir" împotriva deciziei agentului constatator al din cadrul DMDTR al INSP al IGP, Elena GURDUZ, asupra cauzei contravenționale intentate în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI05 825529 din 03.04.2025, emise pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.234 Cod contravențional.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, administratorul SRL „Carsanir" Gheorghi CARAGHEAUR a declarat recurs*, *prin care a solicitat admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1917/2025 din 01 august 2025, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie anulat procesul-verbal contestat și încetat procesul contravențional.*

În motivarea recursului recurentul a menționat , instanța de fond nu a analizat corect principalul motiv de nulitate invocat, respectiv încălcarea art.44 și art.444 Cod contravențional de către agentul constatator. Recurentul afirmă că, la momentul întocmirii procesului-verbal contestat, existau mai multe materiale contravenționale separate privind aceeași pretinsă faptă de necomunicare a identității conducătorului auto, pentru aceeași perioadă și aceleași solicitări.

Societatea consideră că această practică este ilegală, întrucât aceeași situație de fapt ar fi trebuit calificată ca o singură contravenție continuată sau prelungită, iar sancționarea trebuia realizată printr-un singur proces-verbal și o singură decizie de sancționare, cu aplicarea regulilor privind concursul de contravenții, conform art.44 Cod contravențional.

În susținerea poziției sale, recurenta invocă principiile legalității și neretroactivității interpretării defavorabile, precum și interdicția dublării răspunderii contravenționale pentru aceeași faptă, prevăzută de Codul contravențional. Se susține că fragmentarea aceleiași conduite în mai multe procese-verbale conduce la o sancționare nelegală și contrară principiilor de drept contravențional.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023

„pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia *de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de administratorul SRL „Carsanir”, Gheorghi CARAGHEAUR împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1917/2025 din 01 august 2025, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din*

imprudență. Intenţia este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârşeşte fapta îşi dă seama şi prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod uşuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudență. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudență dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.*

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, *la examinarea cauzei contravenţionale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanţe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.*

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI05 825529 din 03.04.2025, SRL„Carsanir” a fost sancționată pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.234 Cod contravențional, reținându-se în sarcina făptuitorului „necomunicarea de către proprietar la solicitarea poliției identitatea persoanei căreia i-a încredințat conducerea vehiculului de model „*****”, cu nr/î *****, la data de 29.10.2024, ora 10:29”.

La data de 23.04.2025, administratorul SRL „Carsanir” a înaintat contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025 și a deciziei de sancționare din aceiași dată, prin care SRL „Carsanir” a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.234 Cod contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 290 unități convenționale.

Drept consecință prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1917/2025 din 01 august 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația înaintată de către SRL „Carsanir” împotriva deciziei agentului constatator al din cadrul DMDTR al INSP al IGP, Elena GURDUZ, asupra cauzei contravenționale intentate în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI05 825529 din 03.04.2025, emise pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.234 Cod contravențional.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.* Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

9. *Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și a decizie*, instanța de recurs, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025, constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Actul cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Potrivit legii, procesul-verbal trebuie redactat „*ad validitatem”,* respectând rigorile de fond și formă pentru a produce efectele juridice corespunzătoare. În speță, agentul constatator a înscris: data și ora întocmirii, locul, calitatea, numele și prenumele său, autoritatea pe care o reprezintă, numele, prenumele, domiciliul și datele de identificare ale contravenientului, fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii, circumstanțele relevante, evaluarea pagubelor, încadrarea juridică și indiciile elementelor constitutive,

precum și mențiunile privind drepturile și obligațiile contravenientului și modalitatea de plată a amenzii. De asemenea, procesul-verbal a fost semnat de agentul constatator și de contravenient, în prezența acestuia.

Instanța de recurs reține că procesul-verbal întocmit de un organ al statului beneficiază de prezumția de autenticitate, veridicitate și legalitate, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Salabiaku vs. Franța, 1988; Telfner vs. Austria, 2001*). Prezumțiile astfel instituite sunt compatibile cu Convenția Europeană, în măsura în care nu depășesc limitele rezonabile și nu afectează dreptul la apărare.

Prin urmare, procesul-verbal contestat a fost întocmit în conformitate cu art.443 alin.(1) lit.a)-h) Cod contravențional, cuprinde descrierea faptei contravenționale în mod suficient de precis pentru a permite contravenientului să își exercite drepturile, nu prezintă lipsuri care să genereze nulitatea absolută conform art.445 Cod contravențional, a fost semnat de contravenient, fiind aduse la cunoștință drepturile și obligațiile sale prevăzute de Codul contravențional.

Astfel, procesul-verbal reflectă cu acuratețe circumstanțele cauzei, locul și momentul comiterii faptei, încadrarea juridică și elementele constitutive ale contravenției. În aceste condiții, nu există temeiuri pentru declararea nulității actului și valoarea sa probatorie rămâne deplină, fiind garantată de lege și susținută de prezumțiile de legalitate și veridicitate.

Colegiul penal respinge, în consecință, argumentul recurentului privind nulitatea procesului-verbal, constatând că actul procesual este valabil și îndeplinește toate exigențele legale.

10. *Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate*, Colegiul evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (*cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999*.

Colegiul penal apreciază că, în măsura în care proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 și a deciziei de sancționare din 03.04.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, SRL„Carsanir” nu a comunicat la solicitarea poliției identitatea persoanei căreia i-a încredințat conducerea vehiculului de model „*****”, cu nr/î *****, la data de 29.10.2024, ora 10:29”.

Or, potrivit art.33 alin.(1) lit.b) al Legii nr.131 din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier: „ *proprietarul de vehicul sau, după caz, mandatarul acestuia este obligat la cererea poliției, să comunice, în termenul solicitat, datele privind identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumuri publice*”

Astfel, SRL„Carsanir” prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.234 Cod contravențional, care prevede sancțiune pentru - *necomunicarea de către proprietarul sau mandatarul (utilizatorul) vehiculului, la solicitarea poliției, în condițiile art.443/1, a identității persoanei căreia i-a încredințat conducerea sau comunicarea cu bună știință de date eronate privind identitatea acestei persoane,* iar vinovăția sa în săvârșirea faptei ilicite imputate este dovedită indubitabil prin următoarele probe, care au fost cercetate după cum urmează:

- ***procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI05 825529 din 03.04.2025***, în care sunt descrise circumstanțele stabilite de agentul constatator (f.d.30);
- ***solicitarea și dovada expedierii și recepționării solicitării*** privind comunicarea de către proprietarul vehiculului de către cine a fost condus vehiculul la data comiterii contravenției, care a rămas necompletată (f.d.32,33);
- ***raportul privind înregistrarea contravenției din 25.02.2025,*** potrivit căruia s-a constatat necomunicarea de către proprietar la solicitarea poliției identitatea persoanei căreia i-a fost încredințată conducerea vehiculului (f.d.34);
- ***citație adresată administratorului SRL„Carsanir”*** pentru a se prezenta a data de 03.04.2025 și avizul de recepție a citației (f.d.35, 36);
- ***cazierul contravențional pe perioada 23.11.2024-23.04.2025,*** prin care se atestă existența multitudinii de contravenții săvârșite de către SRL„Carsanir” (f.d.38-39).

11. În lumina analizării probelor administrate, instanța de recurs reține că fapta contravenientului SRL„Carsanir” a fost corect și temeinic calificată de agentul constatator în baza art.234 Cod contravențional, iar vinovăția acestuia este pe deplin demonstrată prin probele prezentate în materialele cauzei. Faptul că SRL„Carsanir” nu recunoaște vina nu influențează concluziile instanței, deoarece obiecțiile sale sunt declarative și neînsoțite de probe care să le susțină, constituind doar o modalitate de apărare. Aceasta nu diminuează credibilitatea constatărilor agentului constatator, care s-au realizat în conformitate cu normele legale și prin respectarea procedurii stabilite.

Astfel, raportând circumstanțele de fapt care rezultă din analiza probelor cercetate la prevederile legale sus-menționate, Colegiul consideră că la caz, s-a dovedit că, solicitarea adresată SRL „Carsanir” în calitate de proprietar al vehiculului, de a fi oferită informația de către cine era condus automobilul de model „*****”, cu nr/î *****, la data de 29.10.2024, ora 10:27 min., (în care ca parte componentă a solicitării este și planșa fotografică), totodată și prin dovada expedierii acestei solicitări, - a rămas necompletată, adică, proprietarul, la solicitarea poliției, în condițiile art.443/1, nu a comunicat identitatea persoanei căreia i-a încredințat conducerea vehiculului vizat.

Totodată, însăși recurentul nu neagă faptul dat, însă consideră că există pluralitate de contravenții și agentul constatator urma să aplice prevederile art.44 Cod contravențional și să încheie un singur proces-verbal și o singură decizie de sancționare.

Potrivit art.234 Cod contravențional, constituie contravenție fapta constând în *necomunicarea de către proprietarul sau mandatarul (utilizatorul) vehiculului, la solicitarea poliției, în condițiile art.443/1 Cod contravențional, a identității persoanei căreia i-a fost încredințat conducerea vehiculului ori comunicarea cu bună știință a unor date eronate privind identitatea acesteia.*

Din conținutul normei contravenționale rezultă că pentru existența faptei este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor elemente:

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale referitoare la siguranța circulației rutiere și asigurarea colaborării obligatorii a proprietarilor de vehicule cu autoritățile polițienești în procesul de stabilire a conducătorului auto.

Latura obiectivă se realizează printr-o inacțiune, și anume necomunicarea identității persoanei care a condus vehiculul, la solicitarea expresă a poliției în condițiile procedurale prevăzute de art.443/1 Cod contravențional.

În speță, din materialele cauzei rezultă că a fost emisă o solicitare oficială adresată SRL „Carsanir" privind comunicarea identității conducătorului vehiculului de model „**********", nr/î *****, solicitarea a fost expediată și recepționată de destinatar, fapt confirmat prin avizul de recepție iar solicitarea a rămas neexecutată (formular necompletat / lipsa răspunsului).

Aceste împrejurări sunt confirmate prin solicitarea autorității polițienești și dovada expedierii/recepționării (f.d. 32–33), procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025 (f.d. 30) precum și prin raportul de înregistrare a contravenției din 25.02.2025 (f.d. 34).

Prin urmare, latura obiectivă a contravenției este dovedită prin existența solicitării legale și refuzul implicit de a furniza informațiile solicitate.

Subiectul contravenției este persoana juridică proprietar al vehiculului, respectiv SRL „Carsanir", care, potrivit art.3 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 131/2007, are obligația de a comunica datele privind identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul. Din actele cauzei rezultă că vehiculul în cauză se afla în proprietatea SRL „Carsanir", ceea ce confirmă calitatea de subiect activ al contravenției.

Latura subiectivă constă în vinovăția sub forma intenției sau a culpei, manifestată prin neexecutarea obligației legale de comunicare a datelor solicitate de organul de poliție.

În speță, necomunicarea datelor la solicitarea expresă a poliției, în termenul acordat, denotă cel puțin forma culpei, manifestată prin pasivitate și nerespectarea unei obligații legale clare.

Existența faptei contravenționale și vinovăția SRL „Carsanir" sunt confirmate prin ansamblul probelor administrate în cauză, care se coroborează între ele, după cum urmează:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025 (f.d. 30), care descrie fapta și încadrarea juridică;
- solicitarea poliției privind comunicarea identității conducătorului auto, rămasă fără răspuns (f.d. 32–33);
- raportul de înregistrare a contravenției (f.d. 34), care confirmă constatarea neexecutării obligației;
- avizul de recepție al citației și corespondenței oficiale (f.d. 35–36), care atestă comunicarea legală a solicitărilor;
- cazierul contravențional (f.d. 38–39), relevant pentru contextul comportamentului contravențional al subiectului.

Toate aceste mijloace de probă, apreciate în ansamblu, demonstrează existența faptei contravenționale și lipsa unei justificări obiective pentru neexecutarea obligației legale.

Raportând elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.234 Cod contravențional la probatoriul administrat, Colegiul reține că sunt întrunite cumulativ condițiile de existență a contravenției, respectiv: obiectul juridic protejat, latura obiectivă realizată prin inacțiune, subiectul calificat și vinovăția sub forma intenției.

În consecință, fapta imputată SRL „Carsanir" a fost corect încadrată juridic, iar probatoriul administrat confirmă, în mod concludent, existența contravenției reținute.

12. Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul contestatarului potrivit căruia agentul constatator avea obligația de a încheia un singur proces-verbal cu privire la contravenție și de a aplica în mod obligatoriu regulile concursului de contravenții prevăzute de art.44 Cod contravențional.

În acest sens, Colegiul reține că dispozițiile art.44 Cod contravențional reglementează modul de individualizare a sancțiunii în ipoteza ***concursului de contravenții***, situație juridică distinctă caracterizată prin săvârșirea a două sau mai multor contravenții ***înainte de a fi sancționat contravenientul pentru vreuna dintre ele***, urmând ca sancțiunea finală să fie stabilită prin absorbție sau cumul, în limitele prevăzute de lege.

Or, în speță, nu sunt întrunite condițiile de incidență ale art.44 Cod contravențional, întrucât contravențiile invocate de recurent nu derivă dintr-o situație unică de fapt și nici nu rezultă că ar fi fost reținute ca o pluralitate juridică în cadrul aceluiași proces contravențional. Dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că este vorba despre fapte distincte, constatate în proceduri separate, materializate prin acte contravenționale diferite, fiecare având obiect propriu de examinare.

Totodată, instanța de recurs subliniază că obiectul prezentei cauze îl constituie exclusiv legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025 și a deciziei de sancționare emise în aceeași dată. Eventualele alte procese-verbale invocate de recurent, neanexate în original la dosarul cauzei și nefiind supuse controlului judecătoresc în prezenta procedură, nu pot forma obiect de examinare în cadrul acestui recurs.

În aceste circumstanțe, susținerile recurentului privind pretinsa obligativitate a aplicării art.44 Cod contravențional sunt declarative și speculative, nefiind susținute de actele dosarului și neputând conduce la anularea procesului-verbal contestat.

Prin urmare, Colegiul apreciază că argumentul privind existența unui pretins concurs de contravenții nu afectează legalitatea actului contestat și nu constituie temei de anulare a acestuia.

Astfel, susținerea recurentului potrivit căreia întocmirea mai multor procese-verbale în privința unor pretinse situații de necomunicare a identității conducătorului auto ar constitui o practică ilegală nu poate fi reținută, întrucât fiecare act contravențional vizează o situație de fapt distinctă, determinată în timp, cu solicitări separate formulate de autoritatea competentă, în temeiul art.443/1 Cod contravențional. În aceste circumstanțe, nu se poate reține existența unei unicități a faptei sau a unei situații juridice care să impună, în mod obligatoriu, comasarea tuturor constatărilor într-un singur proces-verbal, astfel cum susține recurentul.

Totodată, argumentele referitoare la pretinsa încălcare a principiilor legalității și interdicției aplicării analogiei defavorabile sunt invocate în mod abstract, fără a indica în concret în ce mod actul contestat ar fi fost emis cu încălcarea acestor principii. Simpla invocare a normelor de principiu nu este suficientă pentru a atrage nulitatea actului administrativ contravențional, în lipsa demonstrării unei vătămări efective și a unui viciu de legalitate prevăzut expres de lege.

Colegiul mai reține că invocarea art.9 alin.(2) și art.380 alin.(2) Cod contravențional privind principiul *ne bis in idem* nu este incidentă în prezenta cauză, întrucât nu se constată sancționarea repetată pentru aceeași faptă, ci existența unor fapte distincte, analizate separat, fiecare în baza unui act contravențional propriu.

În același timp, argumentele recurentului privind calificarea juridică a faptei ca fiind o pretinsă contravenție unică sau prelungită reprezintă simple aprecieri subiective, care nu sunt confirmate de materialele cauzei și nu pot înlătura constatarea agentului constatator, confirmată de instanța de fond. Or, instanța de recurs nu a identificat vicii de legalitate în procedura de constatare și sancționare, iar actele din dosar confirmă că solicitările autorității au fost distincte, adresate în momente diferite, fiecare generând o obligație autonomă de răspuns din partea contravenientului.

Prin urmare, criticile formulate în recurs nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond și nu demonstrează ilegalitatea procesului-verbal contestat.

În raport cu cele expuse, se constată că SRL „Carsanir”a săvârșit contravenția prevăzută de art.234 Cod contravențional, iar instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui SRL „Carsanir”sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante*. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui SRL „Carsanir” în comiterea încălcării prevederilor art.234 Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional

au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia. În această ordine de idei, agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere contravențională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

La fel, instanța de recurs consideră oportun de a preciza că, prezumțiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept și nu sunt interzise de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsură în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanța scopului urmărit, dar și respectarea dreptului la apărare. Respectiv, scopul urmărit a fost de a asigura executarea în mod corespunzător a obligațiilor conducătorului auto prevăzute în Regulamentul circulației rutiere, precum și de a preveni săvârșirea unor noi încălcări, ce ar garanta pe viitor nu doar protecția vieții și sănătății șoferului, dar și securitatea tuturor participanților la trafic. În aceste condiții, Colegiul statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-știință şi respectiv cu vinovăție de către SRL „Carsanir”, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute la art.234 a Codului contravențional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului - verbal fiind temeinică. Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, Colegiul reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

13. Referitor la sancțiunea aplicată, Colegiul reține că aceasta a fost individualizată și aplicată cu respectarea strictă a limitelor prevăzute de art.30 alin.(2) Cod contravențional, precum și a sancțiunii stabilite de norma specială prevăzută la art.234 Cod contravențional, în vigoare la data comiterii faptei.

Astfel, sancțiunea aplicată în cuantum de 290 unități convenționale, echivalentul a 14500 (paisprezece mii cinci sute) lei, se încadrează în limitele legale prevăzute de norma contravențională aplicabilă, reprezentând o sancțiune legal determinată, obligatorie și proporțională cu gravitatea faptei comise.

Colegiul constată că aplicarea sancțiunii nu prezintă caracter arbitrar sau abuziv, aceasta fiind determinată exclusiv de constatarea vinovăției contravenientului în săvârșirea faptei imputate, reținute prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025, întocmit în condiții de legalitate.

De asemenea, instanța de recurs nu a identificat existența unor circumstanțe prevăzute de art.441 Cod contravențional care ar atrage înlăturarea răspunderii contravenționale sau ar justifica exonerarea de sancțiune.

Sub aspectul individualizării sancțiunii, Colegiul apreciază că măsura aplicată este una echitabilă și proporțională, fiind în concordanță cu gravitatea faptei, cu gradul ridicat de pericol social al acesteia, precum și cu necesitatea asigurării funcției preventive și educative a sancțiunii contravenționale. Prin urmare, instanța de recurs constată că sancțiunea aplicată este legală, temeinică și proporțională, iar ansamblul probator administrat în cauză confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, săvârșirea contravenției prevăzute de art.234 Cod contravențional de către SRL ,,Carsanir".

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

14. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit.a)-l). Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.234 Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia

este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către contravenient în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

15. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de administratorul SRL „Carsanir”, Gheorghi CARAGHEAUR, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1917/2025 din 01 august 2025, fără modificări.

16. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de administratorul SRL „Carsanir”, Gheorghi CARAGHEAUR împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1917/2025 din 01 august 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 825529 din 03.04.2025, adoptată în privința lui

SRL „Carsanir” în temeiul art.234 Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI